

Johannes 1:1,2

Een (soort) toelichting op Genesis 1:1 "In het begin schiep God de hemelen en de aarde".

Helene Bos

Dit "in het begin" begrijp ik als een aanduiding van de Schrijver, voor de mensheid die Hij zou scheppen, over de periode van toen er (nog) geen tijdsaanduiding bestond. Toen, in de eeuwigheid vóór wat Hij schiep in de tijd die volgde (waaronder de avonden en dagen), schiep God de hemelen en de aarde. De apostel Johannes begint het evangelie dat hij schreef met dezelfde woorden. "In het begin..." *Omdat het over hetzelfde begin gaat.* Het is het begin waar in de Schriften vaker over gesproken wordt. In bijv. Spreuken 8:22,23; Jesaja 46:10; Matth. 19:4 en Openbaring 3:14. Het is met name Johannes die dikwijls verwijst naar de oorsprong van het geschapene en de oorsprong van het herstel van de schepping. En naar degene die er altijd bij is geweest: Het Woord, de logos.

In de inleiding op het evangelie van Johannes in de Passion Translation merkt de vertaler op dat de vier evangelisten allen een specifieke focus hebben in hun getuigenis over Jezus. In Mattheus ligt de focus op Jezus als de Koning, in Marcus op Jezus als de Liefde-dienstknecht, in Lucas als de Echte Mens en de bewogen Redder voor allen die tot Hem komen. Zij getuigen over *de geschiedenis* van Christus (en waar zij getuigen van waren). Het evangelie van Johannes vertelt over *het mysterie* van Jezus Christus. Hij openbaart Hem als de Zoon van God, God zelf, om het Leven te zijn voor de mensen.

Wanneer Johannes zijn evangelie begint "moet" hij eerst over Hem schrijven. Het Woord, dat zijn geen dode letters, zoals wij mensen woorden uitspreken of schrijven, lezen, of horen maar **het Woord is het Leven zelf**, het Licht, de Waarheid, de Verlosser en Hersteller, **het is Jezus Christus**. Johannes schrijft over Hem met een diepe, diepe liefde. En hij vertelt en getuigt, Johannes 20:10 en Johannes 21: 24-25, wat de mensen, wat de wereld moet weten, zodat ze Hem kunnen leren kennen en in Hem geloven en ze vergeving en eeuwig leven ontvangen.

Johannes vertelt, geïnspireerd door de Heilige Geest, dat **het Woord** er was vanaf "het begin". Dat het **bij** God was, dat **het Woord God** was. Dat Het met God samen was, van aangezicht tot aangezicht, *vanaf het Begin*.

In de Openbaring van Johannes, in hoofdstuk 19, vrijwel aan het eind van de geschiedenis, zag Johannes, vers 11, een wit paard en degene die daarop zat werd "getrouw en waarachtig" genoemd. In vers 12-19 beschrijft de apostel deze ruiter en ook wat Hij doet, Hij voert oorlog in gerechtigheid. In vers 13 wordt zijn Naam geopenbaard: **Het Woord van God**.

Dat is degene die er was vanaf het begin, die met God was en die zelf God was/is. Het **Woord**. Door wie alle dingen gemaakt zijn, en zonder wie geen ding gemaakt is dat gemaakt is.

En dat Woord spreekt tot ons. Als we belijden dat Hij spreekt dan mogen we weten dat Hij niet het papier is waar we over Hem lezen, hoe dankbaar we ook mogen zijn dat dat er is, maar **dat Hij zelf tot ons spreekt**.

We mogen, wanneer we de Bijbel openen, verwachten en geloven dat Hij zelf tot ons spreekt. God, van eeuwigheid tot eeuwigheid.